

Валерій ГОЛЕНКО: «З'явилися реальні підстави для стриманого оптимізму»

19

Валерій ГОЛЕНКО, донедавна голова облради Луганщини, належить до категорії людей, котрі не звикли ховатися за спину інших, не вміють пристосовуватися до обставин, «змінювати колір» або ж поступатися власними позиціями. Цьогоріч 18 березня Указом Президента України його призначено головою Луганської облдержадміністрації. Приймаючи наші вітання з призначенням на високу посаду, Валерій Миколайович люб'язно погодився на розмову.

– Валерію Миколайовичу, яка нині ситуація в ключових галузях області?

– Не перебільшу, коли скажу, що Луганщина відчула, що таке криза, як жоден інший регіон. В області не подолані наслідки закриття шахт, не виконана ціла низка держпрограм щодо їх закриття, які передбачають і здійснення соціальних програм. Кошти на закриття шахт виділяли, а ось на створення робочих місць – ні. Крім того, передачі низки об'єктів у комунальну власність міст і селищ не відбулося. Сьогодні, хоч як прикро, можемо констатувати: на території області є депресивні селища, міста, де закриті шахти-гидувальниці. Свого часу ми ініціювали зміни до законодавства про депресивні території, однак для прийняття такого рішення, на жаль, бракувало лише кількох голосів. Утім, упевнений, найближчим часом такі поправки буде внесено. Це й стане конкретною дією підтримкою всім вугледобувним територіям України. Вугільна промисловість, яка завжди була і є серед найважливіших галузей вітчизняної економіки, останнім часом, повторю, потрапила в затяжну кризу. Різко впали обсяги видобутку вугілля, непотрібними виявилися десятки шахт, тисячі шахтарів стали безробітними. Тож прийняття згаданих поправок дасть змогу залучити додаткові кошти, поліпшити ситуацію, реформувати промисловість. Так, цьогорічний бюджет складний, зайвих коштів у ньому не передбачено, та відроджувати вугільну промисловість, яка є основою

нашої економіки, необхідно. Адже від цієї галузі залежить усе: робота металургійних та хімічних підприємств, добробут працівників соціальної сфери, ветеранів, молоді, дітей. Не менш важливим пріоритетом для області є залучення інвестицій. Це дасть можливість не тільки наповнити бюджет, а й виконати соціальні програми. Переконали, ми зробимо все, аби створити сприятливий інвестиційний клімат на Луганщині. Якщо інвестор бачить, що країна зрештою оговталася від потрясінь, запрацювала, він залюбки вкладатиме гроші в її розбудову. І наше завдання – допомогти йому в цьому.

– Що конкретно плануєте зробити найближчим часом?

– Протягом трьох років триватиме реконструкція на Лисичанському нафтопереробному

заводі, куди інвестори готові вкласти понад 500 мільйонів доларів, завершується вона на Алчевському металургійному комбінаті. Дуже цікавий проект чекає на Сєверодонецьке виробниче об'єднання «Азот». Нам українська держава підтримка в прийнятті регуляторних актів, які забезпечили б створення сприятливого інвестиційного середовища. Так ми не лише вирішимо питання нарощування виробничих потужностей, робочих місць, а й забезпечення збуту фуражного зерна 4–5 класів тим господарствам, котрі віддалені від портів і могли б реалізувати його тут, на півдні України. До того ж у досить значних обсягах. Це гарантований збут, стабільність, яка так необхідна в сільському господарстві. Ці проекти ми розглядали на засіданні

комітету з економічних реформ. Вони відпрацьовані робочими групами, внесені на обговорення.

Наступним не менш важливим кроком для поліпшення ситуації в регіоні є реформування комунального господарства, де накопичилися, як на мене, найсерйозніші проблеми. Це своєрідний острівець соціалізму, галузь, де ще не створене конкурентне середовище, яке дало б їй змогу розвиватися. Власне, сьогодні вона дотаційна, збиткова. Та нам необхідно зробити все, щоб і сюди прийшов інвестор, сформувавши таку політику в державі, яка відповідала б реаліям. Передовсім важливо визначитися з механізмом дотування тарифів, а для цього треба створити центральний орган, який любив би тарифну політику, дозволяв підприємствам ЖКГ залучати інвесторів. Ми подали на обговорення у відповідний комітет Верховної Ради наш пілотний проект – передачу в концесію підприємства «Луганськвода». Відгукнувся вже й інвестор. Та знову-таки треба відпрацювати регуляторну політику. Свої пропозиції ми подали в Кабінет Міністрів і сподіваємося, що нас не тільки почують, а й підтримають. Для того, щоб населення отримувало якісну воду, до того ж у достатній кількості, влада має дати інвестору гарантії, що він працюватиме без потрясінь, а гроші, вкладені в розвиток економіки, не спливають за водою.

– **Валерію Миколайовичу, сьогодні і в державі, і в регіонах**

потребує докорінних змін медична галузь.

– Це, справді, так. У тому ж обласному центрі, здавалося б, лікувальних закладів достатньо. Однак не таємниця, що їхні можливості, оснащеність бажаної кращого. Відсутні сучасні методи діагностики, не завжди є можливість провести дослідження. Щоб прооперуватися, мешканці нашої області вимушені звертатися в донецькі чи столичні лікувальні заклади. Звісно, так тривати надалі не може. Незважаючи на нинішню фінансову скруту, ми зуміли закласти в бюджет кошти на придбання сучасного ангиографа вартістю 25 мільйонів гривень. Тож сподіваюся, невдовзі тим, хто страждає на серцево-судинні захворювання, на місці надаватимемо вчасну і кваліфіковану допомогу. Є порозуміння з постачальниками медичного устаткування. Вони вже сьогодні готові надати нам необхідне обладнання для центрів кардіології, онкології, проте за однієї умови: під державні гарантії. Такі обов'язково будуть.

– **Чи відчують на собі найнішні обмеження в бюджеті найнезахищеніші верстви населення?**

– Незважаючи на проблеми в реальному секторі економіки, бюджет Луганщини збереже соціальну орієнтованість. 2010 року ми не тільки забезпечимо всі заходи соціальної підтримки, а також пільги для ветеранів, студентів – одне слово, для всіх, хто цього потребує. Укотре повторю: ситуація в області

складна. Економіка розбалансована. Та вже з'явилися реальні підстави для стриманого оптимізму. Галузі, які пережили серйозний спад, поволі відновлюють потенціал. Уже сьогодні ми маємо плюс у 14 відсотків за обсягом промислового виробництва. Упевнений, вийдемо на ті показники, що дадуть змогу наповнювати бюджет, впоратися із соціальними зобов'язаннями, а надалі стануть основою для розвитку масштабних програм. Поза сумнівом, на повну потужність найближчим часом запрацюють великі промислові підприємства, влада всіляко підтримуватиме приватний бізнес.

– **А як щодо аграрного сектору?**

– Аграрії й надалі можуть розраховувати на допомогу влади. Ми підтримували й підтримуватимемо розвиток тваринництва, продовжимо виділяти кошти на здешевлення кредитів. Це стосується і фермерів, і підприємців, котрі вирощують зерно.

– **Валерію Миколайовичу, якщо говорити відверто, як ви почуваетесь на новій посаді?**

– Хочете знати, чи важка вона, шапка Мономаха? Авжеж нелегка, адже це тягар відповідальності за долю області, за кожного, хто в ній мешкає. А щодо того, чи задоволений я своєю роботою... Принаймні я робив і робитиму все, що в моїх силах, аби простим людям на Луганщині жилося добре. І відверту оцінку своєї діяльності, звісно ж, отримаю від них.

Вела розмову Віра ТКАЧЕНКО.

